Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1873-11-23)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: ”BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1873-11-23)”, i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 201. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000072.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Gade, Niels Wilhelm, *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve,*

Søndag den 23de November 1873.

Nu har jeg overstaaet min meest anstrengende Dag, og Gud skee Tak! ligesaa udmærket som i Torsdags.

Men jeg vil fortælle i fremadskridende Orden. — Jeg skrev Dig jo strax om Aftenen, efter den første Concert, Du veed altsaa, at jeg blev jublende modtaget, stadig tilklappet og tilraabt, baade fra Publicum og Orchester. Musiken gik med en Præcision og en Glands og Fyrighed, som var herlig. „Michel Angelo“ er her et Livstykke. Før den begyndte, traadte Verhulst hen til mig med en Rulle Papir og Medaillen i Haanden og tiltalte mig, som jeg skrev Dig til; atter Jubel og Tilraab: det hollandske Flegma har jeg ikke mærket synderlig til. Jeg kjørte hjem efter Concerten, som ikke havde anstrengt mig synderligt, og skrev det hurtige Brev til Dig, for at Du strax og snarest kunde faa Efterretning. Derefter kjørte vi Kl. 11 til Forcati, en Klubsal, hvorhen jeg var inviteret; her var Direktører for de forskjellige Selskaber, Sangforeninger etc. — Det var mere en gemytlig Sammenkomst efter Concerten. Der blev naturligviis udbragt min Skaal med Begeistring, det hører nu til Dagenss. 202Orden. Jeg fortalte dem nu, hvorledes jeg, som ganske ungt Menneske havde componeret Ossian-Ouverturen og sendt den til Leipzig, og at dér en ung Hollænder var den første, som havde opført Ouverturen og saaledes indført mig i Tydskland. Denne unge Hollænder var nu bleven en gammel Hollænder og havde nu indført mig i sit Fødeland, han hed Verhulst, og derpaa udbragte jeg hans Skaal. Richard Hol udbragte min Kones og mine Rørns Skaal, det rørte mig igrunden meest, at Eders Skaal blev drukken. — Saa tog vi da hjem Kl. 1. Fredag var en slem Dag for mig, henved 3 Timers Prøve med Solosangerne og saa Generalprøve paa „Elverskud“ og „Korsfarerne“ om Aftenen. — Hill er en udmærket Sanger, sang Hr. Oluf fortræffeligt og charakteristisk.

Fru Ledelier sang Moderen og Armida meget musikalsk og charakteristisk, Fru Offermans har været en udmærket Sangerinde, men synger nu sjeldent og overtog for min Skyld Elverpigens Parti, som hun sang med megen Forstand, men Stemmen ikke gjennemtrængende nok. Tenoren Hr. Schröder er en prægtig, ung og meget stærk Heltetenor, gjorde i Korsfarerne udmærket Virkning. — Jeg var meget lidt oplagt, og ret træt om Aftenen, jeg tog derfor Sagen ganske roligt, for ikke at anstrenge mig og blive træt, inden jeg kom tilende. Prøven gik ordentlig, men ganske roligt og uden Feil, jeg gjentog endeel, og vi holdt op Kl. 101/2 2. Der var endeel Publicum, som vare glade ogs. 203applauderede, men dette var mig nu ganske ligegjldigt; jeg skyndte mig efter Prøven hjem og i Seng. Mine kjære Værtsfolk havde Østers og Ale til mig, da vi kom hjem, jeg drak et Par Glas, sov derfor daarligt og stod først op Kl. 10. — Rigtig munter var jeg ikke. (Det morede mig, at Verhulst efter Prøven bad mig at tage bedre fat imorgen, det gik jo kjønt og godt, men han syntes, at jeg selv var lidt ligegyldig og ikke med Liv og Sjæl med. — Jeg bad ham være rolig for den Sags Skyld. Altsaa Lørdag var jeg lidt træt, maatte modtage en Deputation fra Leydens Sangforening „Sempre crescendo“, som overbragte mit Æresdiplom, det er Universitetets Studentersangforening i Leyden. — Nu hvilede jeg mig ud og bad den gode Gud at give mig Kræfter, og han gjorde det, saa at alt lykkedes ganske aldeles udmærket. — Nu, vi kjørte i Concerten, det samme Lokale „Park“ som Torsdagsconcerten var i, Orchestret ikke saa stort, 12 Primovioliner, 8 Celloer og Contrabasser, men Choret 300 Personer, Klangen i Salen er fortrinlig; der kan være ca. 1500 Tilhørere. — Da jeg kom til min Pult, hang der en Laurbærkrands med danske, røde og hvide, lange Baand. Jeg blev modtaget med stor Applaus. Nu begyndte vi da, jeg var rigtig oppe, kan Du tro, tillidsfuld og rolig, det morede mig nu at lade dem høre, hvordan jeg ved Opførelsen satte Liv og Sjæl ind og rev Alting med. Det gik med en Hengivelse i Compositionerne — med et Sving og Magt f. Ex. i „Korsfarerne“-Choret Nr. 4 Es Dur ogs. 204Slutningschoret, ja, det skulde Du liave hørt; det mægtig store og udmærkede Chor sang med en Begeistring og Kraft, og tillige de stille Steder med en Inderlighed, som var rørende. Pilgrimschoret var ogsaa udmærket characteristisk, Solosangerne var ogsaa med, Orchestret ligeledes. Verhulst havde indstuderet alting udmærket, saa at jeg kunde lede dem med Ro og Sikkerhed. Virkningen var uimodstaaelig, og rev Tilhørerne med sig hele Aftenen. Da det var ude, storartet Fanfare og en Jubel, som ikke vilde høre op, Rlomsterkasten i stor Mængde; nu maatte ogsaa Verhulst frem, jeg tog ham ved Haanden og førte ham frem. — Ja, min søde Kone, jeg var uendelig taknemmelig, at Gud havde givet mig Kræfter til at føre det saa godt i gjennem. Nu er altsaa det værste overstaaet! Idag, Søndag, stod jeg op Kl. 10, har sovet godt og befinder mig vel. — Der er idag Festmiddag. Imorgen til Utrecht, Onsdag her tilbage, og saa er der ikke synderlig Uleilighed ved Concerten i „Felix meritis“ paa Fredag, Lørdag gjør jeg Afskedsvisitter, og muligviis Søndag begynder Tilbagereisen. Jeg har sagt nei til Haag og Rotterdam, det er mig formeget. Min Recreation er de herlige Gallerier og saa Familielivet hos Weetjens, som er saa yndig dansk og hjemligt. — — —

Naa, lev nu vel alle I Kjære! Tak Gud med mig, for alt det gode, han giver os. Hils Erslev, Fader og alle Rekjendte, fortæl Du kun, hvad jeg skriver om. — — — — — —